

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Діденко Іванни Степанівни, Діденка Володимира Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 321 Цивільного кодексу України, статей 42, 92 Земельного кодексу України

м. К и ї в
19 жовтня 2022 року
№ 152-2(II)/2022

Справа № 3-123/2021(277/21)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденко Ігор Дмитрович (голова засідання, доповідач),
Головатий Сергій Петрович,
Лемак Василь Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Діденко Іванни Степанівни, Діденка Володимира Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 321 Цивільного кодексу України, статей 42, 92 Земельного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулися Діденко Іванна Степанівна, Діденко Володимир Григорович з клопотанням перевірити на

відповідність статтям 1, 3, 62 Конституції України (конституційність) частину першу статті 321 Цивільного кодексу України, статті 42, 92 Земельного кодексу України.

Відповідно до частини першої статті 321 Цивільного кодексу України право власності є непорушним; ніхто не може бути протиправно позбавлений цього права чи обмежений у його здійсненні. Стаття 42 Земельного кодексу України регулює питання земельних ділянок багатоквартирних будинків, а стаття 92 Земельного кодексу України – право постійного користування земельною ділянкою.

Зі змісту конституційної скарги та доданих до неї матеріалів убачаються такі обставини справи.

У лютому 2017 року Діденко І.С. та Діденко В.Г. звернулися до Першотравневого районного суду міста Чернівців з позовом до Чернівецької міської ради, Мельничука О.Д., Чунтула А.О., Проценко Л.П., комунального житлового ремонтно-експлуатаційного підприємства № 9 міста Чернівці про усунення перешкод у користуванні та розпоряджанні майном.

Першотравневий районний суд міста Чернівців рішенням від 30 травня 2017 року, залишеним без змін ухвалою Апеляційного суду Чернівецької області від 30 серпня 2017 року, у задоволенні позовних вимог Діденко І.С. та Діденку В.Г. відмовив.

Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду у постанові від 7 червня 2018 року зазначив, що „щодо позовних вимог про знесення гаражів, то судами встановлено, що у Мельничук О.Д., Чунтул А.О., Проценко Л.П. оформлено право власності у встановленому законом порядку на ці гаражі. Суди обґрунтовано відмовили у задоволенні цієї позовної вимоги, адже ніхто не може бути протиправно позбавленим права власності чи обмежений у його здійсненні (стаття 321 ЦК України)“. Цією постановою касаційну скаргу Діденко І.С. та Діденку В.Г. залишено без задоволення, а рішення судів першої та апеляційної інстанцій – без змін.

Обґрунтовуючи свої твердження, автори клопотання посилаються на окремі норми Конституції України, Цивільного кодексу України, Земельного кодексу України, а також на судові рішення у їх справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо, зокрема, з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу (частина друга); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта).

Постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 7 червня 2018 року є остаточним судовим рішенням у справі Діденко І.С., Діденко В.Г., тож строк для подання конституційної скарги сплинув 8 вересня 2018 року.

Вперше автори клопотання звернулися з конституційною скаргою 21 квітня 2020 року, тобто поза межами строку, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

2.2. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що автори клопотання, цитуючи окремі норми Конституції України, Цивільного кодексу України, Земельного кодексу України, не навели аргументів щодо неконституційності частини першої статті 321 Цивільного кодексу України, статей 42, 92 Земельного кодексу України, а також логічного зв'язку між їх змістом та статтями 1, 3, 62 Основного Закону України. Фактично Діденко І.С., Діденко В.Г. лише висловили незгоду із судовими рішеннями у їх справі, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних норм Цивільного кодексу України та Земельного кодексу України в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Діденко Іванни Степанівни, Діденка Володимира Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 321 Цивільного кодексу України, статей 42, 92 Земельного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**